

Nr 109.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av en mellan Sverige och Kina undertecknad tulltraktat, given Stockholm slott den 15 februari 1929.

Under åberopande av bifogade utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden för denna dag samt med överlämnande av texten till en i Nanking den 20 december 1928 under förbehåll om riksdagens godkännande undertecknad tulltraktat mellan Sverige och Kina, vill Kungl. Maj:t härmed äska riksdagens godkännande av denna traktat.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Trygger.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 15 februari 1929.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, WOHLIN, BESKOW, LUNDEVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet anför ministern för utrikes ärendena:

Jämlikt av Kungl. Maj:t vid föredragning den 17 december 1928 lämnat bemyndigande undertecknade Sveriges t. f. chargé d'affaires i Peking den 20 i samma månad i Nanking en tulltraktat mellan Sverige och Kina, vars text torde få såsom bilaga A vidfogas detta protokoll. Traktaten avslutades under sedvanligt förbehåll om ratifikation, varvid för Sveriges vidkommande riksdagens godkännande förutsattes. Då jag till följd härav går att inför Kungl. Maj:t upptaga frågan om avlåtande till riksdagen av proposition i ämnet, anhåller jag att i första rummet få i korthet redogöra för den utveckling av det politiska läget i Kina, som lett till icke blott avslutandet av nu förevarande överenskommelse utan även en genomgripande omgestaltning över huvud av Kinas traktatförhållanden med de främmande makterna.

Som bekant har Kina alltsedan Mandchu-dynastiens störtande år 1911 varit skådeplatsen för inre stridigheter. Från och med år 1926 antogo dessa karaktären av en kamp mellan Syd- och Nordkina, mellan å ena sidan det nationalistiska, revolutionära Kuomintang-partiet, vars ledning så småningom kom att lokaliseras till Nanking, och å andra sidan guvernören i Mukden, Chang Tso-lin, och hans allierade. Dessa senare behärskade helt den s. k. centralregeringen i Peking, vilken, trots sin såväl inåt som utåt alltmera undergrävd auktoritet och ehuru ej erkänd av makterna, fortfarande de facto uppehöll förbindelser med de utländska beskickningarna i Peking och jämväl under tiden 1926—1928 var representerad i Nationernas förbunds råd. Under år 1928 utvecklade sig situationen på ett avgörande sätt till Kuomintang-partiets förmån, och, sedan Peking under sistlidne juni månad utan strid uppgivits av dess motståndare — och centralregeringen därmed också definitivt upphört att existera — kunde den nationalistiska rörelsens ledning

göra anspråk på att utåt göra sig till talesman för praktiskt taget hela Kina. Som en följd av dessa händelser fastställde Kuomintang-partiet under sistlidne oktober en ny författning, varigenom uppdrogos riktlinjerna för organisationen av en »nationell» regering. Denna synes, såvitt kan bedömas, komma att såsom säte bibehålla Nanking.

Den punkt å den nationalistiska Kuomintang-rörelsens program, som vunnit en kraftig tillslutning inom hela det kinesiska folket och därför också torde hava varit en framträdande orsak till dess framgångar, har varit kravet på en omreglering av Kinas traktatförhållanden med utlandet på basis av full suveränitet och likställighet. Den ensidighet hos flertalet av Kinas utländska traktater, mot vilken man sålunda upprest sig, har bl. a. tagit sig uttryck dels däri, att Kina antingen helt och hållet saknat *uppsägningsrätt* eller endast haft rätt att tid efter annan (vanligen vart tionde år) begära revision av avtalens tull- och kommersiella bestämmelser, dels i traktaternas fixerande av en kinesisk *tulltariff* samt deras bestämmelser om utlänningarnas *exterritorialitetsrätt* (konsularjurisdiktion etc.). Redan under år 1926 hade Peking-regeringen under trycket av den växande opinionen mot varje form av utländsk kontroll och inblandning gjort försök att avskaffa vissa av de ensidiga traktaterna. Dess uppsägningspolitik gick i stort sett ut på att i och med utgången av en traktats löpande tioårsperiod uppsäga den i sin helhet, sålunda även exterritorialitetsklausulerna, även om rätten att begära revision, såsom ovan nämnts, blott var partiell och begränsad till tull- och kommersiella bestämmelser. Sammanfattningsvis kan sägas, att de länder, vilka blevo utsatta för dylik uppsägning, visserligen sökte hävda den ståndpunkten, att uppsägningen vore ogiltig och att vederbörande avtal följaktligen fortfarande vore i kraft, men å andra sidan också ställde sig välvilliga till en traktatrevision.

Den sålunda inledda uppsägningspolitiken har i stort sett fullföljts efter samma linjer av den nya regimen. Nanking-regeringen har sålunda ej skridit till ett omedelbart uppsägande av alla gällande ensidiga traktater utan hittills vidtagit sådan åtgärd först vid utgången av löpande giltighetsperioder för de olika avtalen. Vidare är att märka, att man från kinesisk sida i de fall, där sådan uppsägning skett, ej fullföljt kravet på ett *omedelbart* uppgivande av de utländska undersåtarnas exterritorialitetsrätt utan i viss mån, i avvaktan på en reformering av Kinas rättsväsen, ställt realiserandet av detta önskemål på framtiden. Nanking-regeringen har i stället i främsta rummet inriktat sig på återförvärvandet av Kinas självbestämmanderätt i tullhänseende och på detta område också redan uppnått anmärkningsvärda resultat.

Som redan antytts, har Kina genom de utländska traktaterna alltsedan mitten av 1800-talet varit bundet vid en tariff, som fixerat tullarna vid bestämda (ehuruval vid flera tillfällen reviderade) belopp, baserade på principen om en tullsats av 5 % ad valorem. Från kinesisk sida har sedan gammalt framställts krav på tullförhöjningar. Vid nedrustningskonferensen i Washington år 1921—1922, där jämväl vissa spörsmål rörande Fjärran Östern dryftades, upptogs denna fråga till behandling, och resultatet blev en traktat, vilken sedermera, år 1925, biträdades jämväl av Sverige. I denna förknippades spörsmål

let om en *definitiv* tullförhöjning med avskaffande av de inre tullavgifter, vilka under namn av likin i de olika provinserna i Kina påläggas de en gång förtullade utländska varorna under deras vidare transport till landets inre delar. Villkoren för en *provisorisk* tullförhöjning — i avvaktan på likinavgifternas avskaffande — från gällande 5 % till 7½ % (för lyxvaror 10 %) skulle vidare fastställas å en särskild konferens. Då denna sammanträdde i Peking, vilket skedde först år 1925, framställde de kinesiska representanterna kravet på fullständig tullautonomi från och med 1929 års ingång, och av de utländska ombuden lämnades också vissa principiella medgivanden i denna riktning. På grund av det inre politiska läget i Kina upplöstes konferensen sedermera under sommaren 1926 utan att hava kommit till något positivt resultat. I detta sammanhang må vidare erinras om brittiska regeringens framställning den 18 december 1926 till traktatmakterna rörande nya riktlinjer för en gemensam politik i Kina, vari nämnda regering ställde sig välvillig till medgivande av tullautonomi, så snart en nationell tulltariff för Kina utarbetats. Kravet på fullständig självbestämmanderätt i tullhänseende upprepades sedermera vid olika tillfällen av såväl Peking- som Nanking-regeringen, och de ovannämnda, i Washington-traktaten angivna provisoriska tilläggsavgifterna hava faktiskt redan sedan någon tid tillbaka upptagits i olika hamnar, ehuru mellan traktatmakterna aldrig uppnåtts enighet om att lämna tillstånd därtill.

Den första utländska makt, som kom att definitivt gå Kina tillmötes i tullfrågan, var Amerikas Förenta Stater. Den 25 juli 1928 avslöts sålunda i Nanking en amerikansk-kinesisk traktat, innebärande att samtliga mellan de båda staterna gällande traktatbestämmelser, avseende avgifter å import och export av varor, återgångstullar, transit- och tonnageavgifter i Kina annulleras och att Kinas rätt till tullautonomi fastslås, dock under den förutsättningen att vardera parten å den andras territorium med avseende å angivna och därmed sammanhängande frågor skall åtnjuta en behandling, som på intet sätt är diskriminerande i förhållande till den behandling, som åtnjutes av något annat land, samt att ingendera partens undersåtar under någon som helst förövändning skola på den andra statens område påföras andra eller högre avgifter, inre pålagor eller skatter å deras import och export än de, som erläggas av sistnämnda stats egna undersåtar eller medborgare i något annat land.

Denna överenskommelse bildade inledningen till livliga förhandlingar mellan de olika traktatmakterna och Nanking-regeringen, vilka innan årsskiftet ledde till avslutandet av en serie fördrag, varigenom de tidigare, »ensidiga» rättigheterna i större eller mindre grad uppgivits och flertalet traktatmakter torde få anses hava, i varje fall de facto, erkänt den nya regimen i Kina. Det må här tilläggas, att Storbritannien i samband med undertecknandet den 20 december 1928 av ett nytt brittisk-kinesiskt tullfördrag ackrediterade sin minister i Peking hos den nationella regeringen.

De nya traktaterna äro i stort sett av två olika typer, nämligen dels tulltraktater, av i huvudsak samma innehåll som den ovanberörda amerikansk-kinesiska överenskommelsen, mellan Kina och vissa av de länder, vilkas handels-

traktater ännu ej uppsagts (Frankrike, Nederländerna, Norge, Storbritannien, Sverige m. fl.), dels mera vittgående traktater av provisorisk karaktär med de stater, vilkas avtal, såsom ovan berörts, redan uppsagts från kinesisk sida (Belgien, Danmark, Italien, Portugal och Spanien).

Med avseende å sistnämnda grupp av överenskommelser må nämnas, att dessa i tullhänseende innehålla i huvudsak samma bestämmelser som de förberörda tulltraktaterna men dessutom innebära ett uppgivande i princip av exterritorialitetsrättigheterna. Som redan i det föregående antytts, är detta uppgivande dock ej ovillkorligt. Det skall sålunda ej träda i kraft omedelbart utan först med 1930 års ingång och även då endast under förutsättning, att en överenskommelse kommit till stånd mellan Kina och resp. regeringar angående formerna för Kinas övertagande av jurisdiktionen över vederbörande lands undersåtar därstädes. Skulle denna förutsättning ej föreligga, blir tidpunkten för sådant övertagande beroende av övriga traktatmakters uppgivande av exterritorialitetsrättigheterna.

Redan i början av december, då flertalet av nämnda avtal ännu ej undertecknats, offentliggjorde Nanking-regeringen sitt beslut att från och med den 1 februari 1929 införa en provisorisk ny tulltariff, vilken i stället för den traktatsenliga 5 %-tullen fastställde nya förhöjda tullsatser, varierande från 7 $\frac{1}{2}$ till 27 $\frac{1}{2}$ % ad valorem. I samband med undertecknandet av den brittisk-kinesiska traktaten avgavs från kinesisk sida en utfästelse, att den nya tariffen ej skulle ändras förrän ett år efter ikraftträdandet. Vidare bekräftade den kinesiska regeringen gentemot den brittiska en tidigare offentliggjord förklaring, att den komme att snarast möjligt avskaffa likinavgifterna.

Jämväl Japan, den enda traktatmakt, som — såvitt framgår av föreliggande underrättelser — ännu ej erkänt Kinas tullautonomi, synes i varje fall hava genom en särskild överenskommelse lämnat sitt medgivande till införandet av den nya tulltariffen. Enligt ingångna meddelanden har denna också trätt i tillämpning å utsatt dag.

Efter denna allmänna översikt över den senaste utvecklingen av Kinas traktatpolitik anhåller jag att få övergå till en redogörelse för den nu förevarande svensk-kinesiska traktaten och dess tillkomst. Initiativet till densammans avslutande togs av Nanking-regeringen, som i mitten av sistlidne september månad — samtidigt som liknande framställningar riktades även till Nederländerna, Norge m. fl. länder, vilkas traktater ej uppsagts — föreslog ett omedelbart upptagande av förhandlingar om avslutande av en tulltraktat mellan Sverige och Kina enligt följande, med innehållet i det amerikansk-kinesiska avtalet den 25 juli 1928 nära överensstämmande riktlinjer.

1. Alla föreskrifter i för närvarande mellan Sverige och Kina gällande traktater rörande storleken av avgifter å import och export, återgångstullar, transit- och tonnageavgifter i Kina skulle annulleras, och principen om fullständig nationell tullautonomi skulle gälla.

2. Beträffande tullar och därmed sammanhängande frågor skulle tillämpas på ömsesidighet byggd icke-diskriminerande behandling.

3. Den nya traktaten skulle träda i kraft den 1 januari 1929, om ratifikationsinstrumenten dessförinnan utväxlats, eller i annat fall fyra månader efter sådan utväxling.

Beträffande Sveriges traktatförhållanden med Kina må här erinras om att man har att taga hänsyn till tvenne olika avtal, nämligen dels freds-, vänskaps- och handelstraktaten mellan De Förenade Konungarikena och Kina den 20 mars 1847, dels också den svensk-kinesiska handelstraktaten den 2 juli 1908. Båda dessa avtal innehålla bestämmelser om viss exterritorialitetsrätt för svenska undersåtar i Kina. I förstnämnda traktat fastställes dessutom bl. a. för svenska undersåtars import till och export från Kina en särskild till traktaten fogad tulltariff samt föreskrives vidare i tullhänseende mest gynnad nations behandling för svenska medborgare. Beträffande den äldre traktatens giltighetstid föreskrives, att dess bestämmelser ej skola ändras utan allvarliga och vägande skäl; dock förutsattes, att förändrade förhållanden i de s. k. traktathamnarna må kunna påkalla mindre väsentliga ändringar i traktatens handels- och sjöfartsbestämmelser, i vilket fall svenska och kinesiska regeringarna utfästa sig att efter tolv år (d. v. s. 1859) vänskapligt underhandla om dylika ändringar. Till 1908 års traktat finnes icke, såsom fallet var med 1847 års avtal, fogad någon tulltariff, utan traktaten inskränker sig till att i tullavseende föreskriva mest gynnad nations behandling. I fråga om förhållandet mellan de bägge avtalen gäller, att 1847 års traktats bestämmelser fortfarande äro i kraft, i den mån de icke modifierats genom 1908 års överenskommelse. I denna senare föreskrives, att båda parterna äga rätt att begära revision av traktatens samtliga artiklar — således även de, som röra exterritorialiteten — sedan tio år förflutit från ratifikationsutväxlingen. Framställes ej sådan begäran inom sex månader, skall traktaten fortfarande gälla i ytterligare tio år, räknat från slutet av de föregående tio åren, och sammaledes vid slutet av varje därpå följande tioårsperiod. Nu löpande giltighetsperiod för 1908 års traktat utgår den 14 juni 1929.

Uti infortrat utlåtande den 26 oktober 1928 över den kinesiska framställningen uttalade sig kommerskollegium för ett accepterande av förslaget om traktatförhandlingar å angiven basis. Kollegium förordade vidare bl. a., att i en ny överenskommelse rätten till mest gynnad nations behandling dels komme att omfatta ej blott tullar och liknande avgifter utan även uttryckligen alla inre avgifter, jämte bestämmelser och förfaranden på nämnda områden, dels ock bleve ovillkorlig och icke gjordes beroende av reciprok behandling i resp. motsvarande hänseende i det andra landet.

Sedan det vidare inhämtats, att de utländska makter, vilka liksom Sverige emottagit en kinesisk framställning om avslutande av en särskild tullöverenskommelse, syntes ställa sig i princip välvilliga därtill, beslöt Kungl. Maj:t den 2 november 1928 att i svar till Nanking-regeringen acceptera förslaget om underhandlingar på angiven basis.

I början av sistlidne december inleddes sådana förhandlingar i Nanking av t. f. chargé d'affaires i Peking, friherre Leijonhufvud, vilken av Kungl. Maj:t den 24 november 1928 bemyndigats därtill. I en av Kungl. Maj:t sistnämnda dag fastställd instruktion för den svenske underhandlaren angavs bl. a., att

han beträffande en av den ifrågasatta traktatens huvudbestämmelser, nämligen rörande mest gynnad nations behandling i tullhänseende, kunde godtaga samma avfattning som i detta avseende förekom i det amerikansk-kinesiska avtalet.

Sedan friherre Leijonhufvud därefter telegrafiskt inberättat, att enighet med kinesiska vederbörande kunde uppnås om avslutandet av en överenskommelse av i huvudsak den lydelse, som i instruktionen angivits — de från kinesisk sida föreslagna avvikelserna voro uteslutande av formell art — lämnade Kungl. Maj:t den 17 december 1928, som ovan nämnts, bemyndigande till traktatens undertecknande.

Den nya överenskommelsen, som är undertecknad på svenska, kinesiska och engelska språken — med vitsord för den engelska texten — skall träda i kraft i och med att bägge parterna ratificerat densamma och därom underrättat varandra. Sedan kinesiska regeringen numera, enligt vad som inberättats av beskickningen i Peking, ratificerat traktaten, erfordras för dess ikraftträdande endast motsvarande beslut från svensk sida.

Redan av vad ovan anförts framgår, att traktatens sakliga innehåll, till avfattningen i allt väsentligt överensstämmande med motsvarande klausuler i den förberörda amerikansk-kinesiska överenskommelsen, sönderfaller i tvenne huvudbestämmelser, nämligen å ena sidan ett principiellt erkännande från svensk sida av Kinas självbestämmanderätt i fråga om tullväsendet, å andra sidan en ömsesidig utfästelse dels om mest gynnad nations behandling i fråga om import- och exporttullar och vissa andra avgifter, dels ock om nationell och mest gynnad nations behandling för vardera partens undersåtar å den andra partens territorium i fråga om umgälder, inre pålagor och skatter å deras import och export. Då redan den nu gällande traktaten av år 1908 i tullhänseende inskränker sig att tillförsäkra Sverige mest gynnad nations behandling och sålunda ej såsom 1847 års avtal och flertalet av Kinas övriga traktater med de främmande makterna i och för sig binder Kina vid vissa tullsats, torde det givna erkännandet av Kinas tullautonomi icke för Sveriges del innebära ett uppgivande av en nu förefintlig rätt.

Genom en samtidigt med traktatens avslutande verkställd noteväxling (bilaga B) har innebörden av traktatens ovannämnda allmänna bestämmelser om mest gynnad nations behandling närmare preciserats.

Rättsligt sett innebär sålunda den nya traktaten knappast någon principiell förändring i den nuvarande regleringen av Sveriges och Kinas inbördes tullförhållanden. Med hänsyn till de föreliggande speciella omständigheterna torde emellertid det tillmötesgående, som genom dess avslutande från svensk sida visats den kinesiska regeringen i dess allmänna strävan att på detta område åstadkomma en traktatrevision, vara av icke ringa betydelse för säkerställandet av en ostörd utveckling av Sveriges ekonomiska och kommersiella intressen i Kina. Man har härvid uppenbarligen att särskilt beakta det förhållandet, att Förenta Staterna och samtliga europeiska traktatmakter ansett sig böra avsluta överenskommelser av samma innebörd som den nu förevarande.

I anslutning till vad sålunda anförts får jag därför hemställa,

att Kungl. Maj:t måtte i proposition äska riksdagens godkännande av ifrågavarande tulltraktat mellan Sverige och Kina.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl-
lan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna
bifall samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse,
bilaga till detta protokoll utvisar, skall till riksdagen av-
lätas.

Ur protokollet:
T. L. Hammarström.

Bilaga A.

Tulltraktat mellan Sverige och Kina.

Konungariket Sverige och Republiken Kina, ömsesidigt besjälade av önskan att vidmakthålla de vänskapliga band, vilka lyckligen förefinnas mellan de båda länderna samt åstundande att befästa och utvidga handelsförbindelserna dem emellan, hava, i avsikt att förhandla om en traktat till främjande av dessa syften, utsett till sina befullmäktigade ombud:

Hans Majestät Konungen av Sverige:
Friherre C. Leijonhufvud, Svensk
Chargé d'Affaires a. i. i Kina;

Hans Excellens Presidenten för
Republiken Kinas Nationalregering:

Dr. Chengting T. Wang, Minister
för Utrikes Ärendena i Republiken Ki-
nas Nationalregering;

vilka, efter att hava utväxlat för
dem utfärdade i god och behörig ord-
ning befunna fullmakter, överenskom-
mit om följande traktat de båda län-
derna emellan:

Artikel I.

Alla bestämmelser, vilka återfinnas
i hittills avslutade och i kraft varande
traktater mellan Sverige och Kina i
vad avser avgifter å import och ex-
port av varor, återgångstullar, tran-
sit- och tonnageavgifter i Kina skola
annulleras och vara utan verkan samt
principen om fullständig nationell tull-
autonomi tillämpas, under förutsätt-
ning likväl av, att var och en av de
Höga fördragsslutande parterna skall i
den andras territorium med avseende å
ovan angivna specificerade och där-
med sammanhängande frågor åtnjuta
en behandling i intet avseende diskri-

**Treaty regulating tariff relations
between Sweden and China.**

The Kingdom of Sweden and the
Republic of China, mutually animated
by a desire to maintain the ties of
friendship which happily exist be-
tween the two countries and wishing
to consolidate and extend the com-
mercial intercourse between them,
have, for the purpose of negotiating
a treaty designed to facilitate these
objects, named as their Plenipotenti-
aries:

His Majesty the King of Sweden:
Baron C. Leijonhufvud, Chargé
d'Affaires ad interim of Sweden in
China;

His Excellency the President of the
National Government of the Republic
of China:

Dr. Chengting T. Wang, Minister for
Foreign Affairs of the National Go-
vernment of the Republic of China;

Who, having exchanged their full
powers found to be in due and proper
form, have agreed upon the following
treaty between the two countries.

Article I.

All provisions which appear in trea-
ties hitherto concluded and in force
between Sweden and China relating
to rates of duty on imports and exports
of merchandise, drawbacks, transit
dues and tonnage dues in China shall
be annulled and become inoperative,
and the principle of complete national
tariff autonomy shall apply subject,
however, to the condition that each
of the High Contracting Parties shall
enjoy in the territories of the other
with respect to the above specified
and any related matters treatment in
no way discriminatory as compared

minerande i jämförelse med den behandling, som något annat land åtnjuter.

De Höga fördragsslutande parternas undersåtar skola icke under någon förevändning tvingas att inom den andras område erlægga andra eller högre umgälder, inre pålagor eller skatter å deras import och export än de, som erläggas av landets undersåtar eller undersåtar från något annat land.

Artikel II.

Denna traktat har avfattats i två exemplar på vardera svenska, kinesiska och engelska språken. I fall av meningsskiljaktighet rörande tolkningen skall den engelska texten vara avgörande.

Artikel III.

Denna traktat skall snarast möjligt ratificeras av de Höga fördragsslutande parterna i överensstämmelse med respektive länders konstitutionella procedur, av Sverige under förutsättning av Riksdagens godkännande, och träda i kraft å den dag, då de Höga fördragsslutande parterna underrättat varandra om att ratifikationerna verkställts.

Till bekräftande härav hava vi undertecknade med stöd av våra respektive fullmakter undertecknat denna traktat och försett densamma med våra sigill.

Som skedde i Nanking den 20 december 1928 motsvarande den 20 dagen i 12:te månaden av Republiken Kinas 17:de år.

with the treatment accorded to any other country.

The nationals of neither of the High Contracting Parties shall be compelled under any pretext whatever to pay, within the territories of the other, any duties, internal charges or taxes upon their importations and exportations other or higher than those which are paid by the nationals of the country or by nationals of any other country.

Article II.

The present Treaty has been drawn up in two copies in Swedish, Chinese and English. In case of any difference of interpretation, the English text shall prevail.

Article III.

The present Treaty shall be ratified as soon as possible by the High Contracting Parties in accordance with their respective constitutional procedure, by Sweden subject to the approval of the Riksdag, and shall come into force on the day on which the High Contracting Parties shall have notified each other that the ratifications have been effected.

In testimony whereof, we the undersigned, by virtue of our respective powers have signed this Treaty and have affixed our respective seals.

Done at Nanking the twentieth day of December nineteen hundred and twenty-eight, corresponding to the twentieth day of the twelfth month of the seventeenth year of the Republic of China.

(L. S.) CARL LEIJONHUFVUD.

(L. S.) CHENGTING T. WANG.

Bilaga B.

Noteväxling i samband med undertecknandet av den svensk-kinesiska tulltraktaten.*Sveriges t. f. chargé d'affaires i Kina till kinesiske utrikesministern.*

(Översättning.)

Nanking, December 20, 1928.

Nanking den 20 december 1928.

Monsieur le Ministre:

Herr Minister,

With reference to Article 1 of the Treaty signed between us this day, I have the honour to request Your Excellency to confirm my understanding that the said Article shall be interpreted to include the following:

Articles produced or manufactured in the territory of either of the High Contracting Parties shall not be subject, on their importation into the territory of the other Party or on their exportation from its own territory to the territory of the other Party, to any duties, internal charges or taxes other or higher than those paid, respectively, on like articles produced or manufactured in and imported from any other country, or on like articles produced or manufactured in the country and exported to any other country.

I avail myself etc.

CARL LEIJONHUFVUD.

Under hänvisning till art. 1 i den av oss denna dag undertecknade traktaten har jag äran anhålla om Eders Excellens' bekräftelse av min uppfattning, att nämnda artikel skall tolkas såsom innefattande följande:

Varor framställda eller förfärdigade å enderas av de Höga Fördragsslutande Parterna territorium skola vid import till den andra partens territorium eller vid export från det egna territoriet till den andra partens territorium icke påläggas några andra eller högre umgälde, inre pålagor eller skatter än de, som erläggas för sådana varor framställda eller förfärdigade i och importerade från något annat land, resp. sådana varor framställda eller förfärdigade i landet och exporterade till något annat land.

Jag begagnar tillfället etc.

CARL LEIJONHUFVUD.

Kinesiske utrikesministern till Sveriges t. f. chargé d'affaires i Kina.

(Översättning.)

Nanking, December 20, 1928.

Nanking den 20 december 1928.

Monsieur le Chargé d'Affaires:

Herr Chargé d'Affaires,

I have the honour to acknowledge the receipt of your Note of today's date which reads as follows:

Jag har äran erkänna emottagandet av Eder note av denna dag, vilken har följande lydelse:

»With reference to Article 1 of the Treaty signed between us this day, I have the honour to request Your Excellency to confirm my understanding that the said Article shall be interpreted to include the following:

Articles produced or manufactured in the territory of either of the High Contracting Parties shall not be subject, on their importation into the territory of the other Party or on their exportation from its own territory to the territory of the other Party, to any duties, internal charges or taxes other or higher than those paid, respectively, on like articles produced or manufactured in and imported from any other country, or on like articles produced or manufactured in the country and exported to any other country.»

I have the honour to confirm the correctness of the above.

CHENGTING T. WANG.

»Under hänvisning till art. 1 i den av oss denna dag undertecknade traktaten har jag äran anhålla om Eders Excellens' bekräftelse av min uppfattning, att nämnda artikel skall tolkas såsom innefattande följande:

Varor framställda eller förfärdigade å enderas av de Höga Fördragsslutande Parterna territorium skola vid import till den andra partens territorium eller vid export från det egna territoriet till den andra partens territorium icke påläggas några andra eller högre avgifter, inre pålagor eller skatter än de, som erläggas för sådana varor framställda eller förfärdigade i och importerade från något annat land, resp. sådana varor framställda eller förfärdigade i landet och exporterade till något annat land.»

Jag har äran bekräfta riktigheten av ovanstående.

CHENGTING T. WANG.